

je boter. Torej zopet nova stranka, ki pa je zopet le stari kadaver pod novim plaščem. „Demokracija“ te stranke bode seveda toliko vredna, kakor njena svoječasa „liberalnost“ ali „naprednost.“ Nova stranka se je porodila v predpustu in to je — simbolično!

Nabiranje podpisov.

Nabiranje podpisov se še vedno z vso vneemo in vso strastjo srbofilске agitacije med nevednim ljudstvom nadaljuje. Kakor rečeno, nima to nabiranje podpisov za bodočnost Avstrije prav nobenega pomena. Kajti to mora vendar vsak pametni človek priznati, da dojenčki, solarji, komaj šoli odrastle dekle in enake osebe ne bodo odločevale bodočnost naše domovine. Nabiranje podpisov ima samo ta pomen, da se z vsimi mogočimi lažmi, z zavijanjem resnice, z zlorabo katoliške vere in želje po miru, v nekaterih slučajih celo z zlorabo imena našega cesarja samega — razširja agitacijo za „jugoslovansko državo,“ v kateri bi imeli kraljemorilski Srbi prvo besedo, ki bi se zamogla uresničiti le na razvalinah naših starodavnih kronovin, na razvalinah ljubljene naše Avstrije, ki bi bila pa tudi v največjo škodo malemu slovenskemu narodu. Z nabiranjem podpisov se hoče pridobiti v sleherni koč osebo, ki bi bila tudi za veleizdajstvo zmožna, samo da bi delovala za politične cilje „jugoslovanstva“. Tako stoji stvar! In zato, edino zato svarimo politično neizvežbano ljudstvo pred podpisovanjem „jugoslovanskih“ pol, pa če so te še tako farižejsko in hinavsko spisane. Ali mislijo ti „jugoslovanski“ agitatorji, da bi mi ne mogli nabirati podpisov in da ne bi jih tudi v velikanskem številu zbrali? Čeprav nimamo brezvestnih političnih popov na razpolago, vendar bi nam bila to le igrača. Ali s takimi podlimi sredstvi ne vodimo politične borbe. Mi vemo, da je avstrijska domovina v nevarnosti in zato jo hočemo obvarovati, kakor jo varujejo junaški naši vojaki v strelskem jarku. To pa se ne doseže s podpisi za srbofilsko „jugoslovanstvo“, to se ne doseže z razširjanjem nesloge v lastnih vrstah! To se doseže le s tem, da širimo ljubezen do Avstrije, ki nam je in ostane domovina!

Rusi se udajo!

Najnovejši telegram.

K. B. Berlin, 20. februarja. Državni tajnik dr. v. Kühlmann prečital je v poteku svojega današnjega govora sledeči brzojav vlade boljševikov v Petersburgu na nemško vlado:

„Svet ljudskih komisarjev se čuti pripravljenega, izreči z ozirom na vstvarjeni položaj svojo pripravljenost, podpisati mir pod pogoji, ki so jih stavile delegacije četverozeveze v Bres-Litovskem. Svet ljudskih komisarjev izjavlja, da se bode odgovor na od nemške vlade stavljene natančnejše pogoje brezodmorno podalo.“

(Ruski boljševiki, ki so toliko časa zavlačali mir z upanjem na svetovno revolucijo, so zdaj nakrat videli, da Nemci ne razumejo več nobene šale. V par dnevih bi bile nemške armade v Petersburgu. Zato so se Rusi zdaj raje podali in prosijo nakrat za tisti mir, katerega se jim je od nemških in naših zastopnikov diktiralo. Seveda na besedo teh boljševikov se ne more mnogo dati, zato bodejo Nemci na vsak način zahtevali resne garancije, da se poneha prelivanje krvi in da se uresniči stalni ter trajni mir! Op. ur.)

Cenjene naročnike in prijatelje prosimo najuludneje, da naj takoj naročnino za novo leto vposljejo, kajti pri sedanjih razmerah je vsakemu časopisu nemogoče, čakati na naročnino. Mi zamoremo svojo dolžnost napram naročnikom in čitateljem le tedaj izpolniti, ako izpolnjujejo i oni svojo dolžnost napram listu. „Štajerc“ je ljudski list in nima nobenih skladov, iz katerih bi mogel tiskarja in druge stroške plačevati. Zato mora se držati na svoje naročnike in odjemalce! Iz tega vzroka prosimo še enkrat za nujno vplačilo naročnin. „Štajerc“ bode tudi v bodoče nevstrašeni zagovornik ljudskih pravic!

Tedenski pregled.

Štajerske vesti.

Hans Straschill †.

Pretekli petek ponoči umrl je v 44. letu svoje starosti hipne smrti g. H. Straschill, gostilničar in posestnik ter c. in kr. feldvebel v saperskem bataljonu št. 1 na Bregu pri Ptujju. Pokojnik — član veleugledne družine Straschill — bil je v celem okraju znan, splošno spoštovan in vsled svojega mirnega, prijaznega vedenja povsod iskreno priljubljen. Svojo dolžnost je povsod, v javnosti, kakor v zasebnem življenju v polni meri izpolnjeval. Bil je velik dobrotnik revežev in storil vsakemu rad uslugo. Eden najboljših mož na Bregu zapustil nas je s pokojnikom. Dokaz njegove priljubljenosti je bil tudi pogreb, ki se je vršil po vojaških obredih, katerega se je pa udeležila ogromna množica žalujočih. Težko prizadeti družini izražamo najpristronejšje sožalje. Tolažba naj ji bode v tej grozni nesreči, da čutimo vsi z njo in da ostane ime pokojnika nepozabljivo. Zemljica bodi tako kmalu iz naše srede iztrganemu pokojniku lahka!

Josef Kasimir †.

Istotako pretekli petek umrl je v Ptujju trgovec in veleposestnik g. Jos. Kasimir po dolgi in mučni bolezni. Pokojnik je spadal med najuglednejše ptujске meščane in je deloval skozi dolga leta tudi v občinskem svetu ter v raznih društvih. Bil je izvrsten trgovec in strokovnjak na gospodarskem polju. Tudi njegovega pogreba se je velika množica udeležila. Pevsko društvo zapelo je ob lihi pokojnika in pri odprtem grobu dve ginljivi žalostinki. Naše sožalje težko prizadeti družini. Pokojniku pa večni mir!

Josef Presker †.

V Gradcu je umrl po mučni bolezni g. Jos. Presker, trgovec in posestnik v Rečju pri Konjicah. S pokojnikom pade eden najuglednejših in spoštovanejših mož Spodnje Štajerske v prerani grob. Izvrsten gospodar, pošten trgovec, splošno spoštovan in priljubljen, imel je vedno odprto srce za ljubljeno Štajersko in avstrijsko domovino. Skoraj od začetka našega lista sem bil je naročnik in prijatelj in nikdar ni zatajil poštenega naprednega svojega prepričanja. V naših vrstah ime pokojnika ne bode nikdar pozabljeno. Ljubljena štajerska zemljica mu bodi lahka!

* * *

Požar. Pretekli petek je nastal v tiskarni g. W. Blanke v Ptujju ponoči požar, ki so ga pa domači pravočasno opazili, tako da

se je zamoglo večjo nesrečo hitro preprečiti. Vkljub temu je ogenj napravil precejšnjo škodo. Kakor čudež pa je, da ni bil ne glavni stroj, na katerem se tiska „Štajerca“, ne črkoštavski material lista prav nič poškodovan. Tako je zamogel „Štajerc“ redno kakor vsaki teden iziti. Pač čudež!

Iz Haloz. Od fare sv. Trojica v Halozah se nam poroča: Zadnjič se je vršila pri podružnici sv. Duha strašno vesela „ofceta“ ali „gostija“. Na „gostijo“ je bilo povabljenih mnogo gostov, le lastne hčerke novoporočenega para ne. Za „brautfirerja“ je nastopal naš politični kaplan Potrč, za „krancjungfravo“ pa neka deklina, o kateri se splošno govori, da se imata s kaplanom prav posebno rada. Kaplan je plesal celo noč, enkrat s svojo prijateljico, potem zopet z drugimi deklinami. Kakor zaljubljeni pastir se je vrтел po sobi. Iz plesa pa je odšel v cerkev sv. Duha, čital tam mašo in si brčkone sam vse grehe odpustil... Res, lepi vzor za nas haložanske kmete in za našo mladino! Kaj ko bi mi tako živeli, kakor ta kaplan Potrč, ki ima prijateljstvo celo z omoženimi ženskami in se menda za svetost zakona ne briga dosti. In ta kaplan Potrč nas hoče tudi v politiki podučevati ter je pričel v Halozah veliko hujskarijo za protiavtstrijske „jugoslovanske“ cilje. Potrč hoče, da bi mi k „jugoslovanstvu“ pristopili. Zato je že nekaj žensk in deklin pregovoril z vsemi mogočimi obljubami, da naj se na tiste „jugoslovanske“ pole podpisajo. Zdaj se te ženske seveda že hudo kesajo in žalostijo, da so se pustile od kaplana Potrča na limanice zvabiti. Haložani hočemo Avstriji ostati! Kaplanu Potrču pa, temu žeganemu gospodu, ki zalezuje ženske na že ostudni in javno pohujšljivi način, svetujemo prav glasno, da naj s svojo hujskarijo poneha. Kajti drugače bodeмо prevzvišenega knezoškofa vprašali, koliko časa bode to javno pohujšanje še trajalo. Potrču pa bodeмо pokazali pot iz Haloz!

Iz Hajdine. V zadnjem „Gospodarju“ se nekdó hvali, da se je v Hajdini za „jugoslovanstvo“ nešteto podpisov dobilo. Podpisov je seveda več, kakor odraslih oseb. Vemo tudi, kdo in kako se je te podpise nabiralo. Pribijemo že danes, da z največjim nasiljem, z zlorabo šolske mladine, vere in resnice. Pa tudi z grožnjami se je te podpise pridobivalo. Neki duhovnik je celo tistim, ki niso hoteli podpisovati, odpovedal oddajo mleka. Pač prav krščansko! Proti temu divjanju se je napravilo primerne korake. Sicer pa ti podpisi itak nimajo nobene veljave in nobenega pomena. Hajdinski prebivalci so v srečo ravno tako proti veleizdajalski „jugoslovanski“ hujskariji, kakor vsi ostali slovenski Štajerci. Podpisujejo samo zaradi ljubega miru ali pa iz strahu pred nasiljem političnih agentov in popov, ki danes stebre naše avstrijske domovine podirajo! Časi se bodejo pa zopet spremenili in veleizdajalci bodejo konečno le doživeli zaslužno kazen!

Pijančevanje in rop. Po nekemu pijančevanju v Celju podal se je posestnik Miha Zagode domu. Spremljal ga je neki artiljerijski cugsfirer, ki je posestnika potem na cesti napadel in mu oropal 1180 kron denarja. Stražniki so roparja kmalu nato zasačili, ker se je bil v isto gostilno nazaj vrnil. Nekaj denarja je bil v nekem jarku skril.

Najdeni mrlič. V bližini kolera-barake pri Celju našle so ženske mrliča nekega 50 do 60 let starega moža, ki je imel na vratu od noža prizadeto rano.

Slepar. H kolodvorskem gostilničarju g. Stickerlju v Mariboru prišel je neki vojak s priporočilnim pismom drugega krčmarja. Pod pretvezo, da mu hoče živila preskrbeti, izvalil je g. Stickerlju 2450 kron. Tudi druge osebe je hotel na ta način oslepiti. Dne 15. t. m. so tega vojaka zaprli. Slepar je 24-letni elektrotehnik Hermann Mayer iz Dunaja, ki je nosil seboj ponarejene vojaške dokumente in je brčkone iz vojaške službe pobegnili dezertar.

Ogenj. V Sv. Lenartu nad Laškimi je pogorelo šolsko poslopje. Gasilci so z največjimi težavami omejili ogenj. Bolano uč-

teljico so domačini še pravočasno iz polopja rešili.

Detomoriška. Neka Štumberger iz Formina položila je svojega en mesec starega sinčka na sine železnice med postajama Velika Nedelja in Mošganjce. Ko je vlak odvozil, našel je železniški čuvaj otroka nepoškodovanega poleg sin ležati. Detomoriško so oddali okrajni sodniji v Ormožu.

Sleparška „komisija.“ Pred nekaterimi dnevi došla je v okolici Rossweina in Pivole neka vojaška „patrulja“ z nasajenim bajonetom pod vodstvom „feldvebla.“ Ta „feldvebel“ je pokazal kmetom „odprto povelje“ in dejal, da je prišel špeh, meso, moko in druga živila rekvirirat. Prestrašeni kmetje so „patrulji“ prinesli potrebna živila; vojakji so jih spravili v nahrbtnike in jih odnesli. Enemu posestniku pa se je ta način „rekvizicije“ dozdel dvomljiv. Šel je v mesto in je celo stvar naznanil. Oblast je takoj odpisala resnično patroljo, ki je sleparsko „komisijo“ kmalu zasačila in sodniji oddala. Vodja te „komisije“ je znani mariborski potepuh Jožef Erjavčnik, ki služi zdaj pri vojaki kot infanterist. Del „rekviriranih“ živil so lopovi že prodali.

Iz Maribora se poroča: Tukajšnja prostovoljna požarna bramba in njen rešilni oddelek imela je pred kratkim svoje redno glavno zborovanje. V preteklem letu se je v 68 slučajih transportiralo 29.126 ranjenih vojakov, iz Maribora pa 14.095 vojakov. Od 29. avgusta 1914 sem se je transportiralo 32.407 vojakov. Pri civilnemu prebivalstvu je nastopil rešilni oddelek v 736 slučajih. Požarna bramba je bila 24 krat alarmirana in je nastopila pri 15 požarih. Pač lep uspeh mariborskih gasilcev!

Kupčije beguncev. „Gr. T.“ poroča iz Radgone: Begunci iz Wagne potujejo v velikem številu po okraju in ponujajo za žito obleko, perilo, odeje ter razna živila. Da ta „kšeft“ cveti, dokazujejo mnogobrojni težki poštni ovitki, ki se jih od tukaj v Trst in na Primorsko pošilja. Prav dobro bi bilo poizvedeti, od kje dobivajo ti begunci vse te stvari. Da zamenjuje kmet, mu pač nikdo ne sme očitati, ker niti za dragi denar najpotebnejše stvari za domačijo ne more dobiti. Petrolej, tobak, kava, sladkor itd. so torej priljubljeni predmeti za izmenjavo. Petroleja skoraj skozi celo jesen in zimo ni bilo; vsled tega se je velike množine masti za razsvetljavo porabilo. — Tako se pa ne godi samo v radgonskem okraju, marveč povsod drugod tudi. Begunci imajo vsega dovolj, zamenjujejo to blago za žito in edneke pridelke in delajo na ta način lepe, čeprav jako nečedne „kšefte.“ Vkljub vsej ozirnosti in vsemu usmiljenju napram beguncem naj bi cenjena oblast vendar nato gledala, da se štajersko deželo popolnoma ne izsesa!

Cestni rop. V Celju se je pustila neka posestnikova hčerka iz sv. Kristofa od neznanega vojaka pregovoriti, da ji preskrbi prenočišče v gostilni „grüne Wiese.“ Na poti tja iztrgal ji je vojak nakrat taško, v več kot 50 K denarja in je zbežal. Deklina je napravila takoj naznanilo. Mestnemu stražniku g. Gratschner se je posrečilo, da je zasačil in aretiriral storilca, infanterista Petra Sidar.

Grozna smrt. Dne 23. p. m. odšel je 9 letni sin posestnika Ferdinand Simončič iz Seravne v kozjanskem okraju iz hiše svojih starišev. Vse poizvedbe za njim so ostale brezuspešne. Dne 6. t. m. pa so našli mrliča dečka v nekem grmovju. Nesrečni deček je brčkone od lakote umrl.

Zaprlj so v Celju nekega mladeniča, ki se je par dni po mestu v uniformi letalnega lajtnanta potepal. Aretiranec se je imenoval baron v. Waldner-Waldburg in je dejal, da je uniformo le „za špas“ nosil. Oddali so ga sodniji.

Težka železniška nesreča se je zgodila preteklo sredo ob pol 10. uri zvečer v Rušah. Neki tovorni vlak zadel je v neki k sreči prazni bolniški vlak. Pri temu je bilo 4 oseb ubitih, 4 oseb težko in več drugih lahko ranjenih. Od težko ranjenih so po-

znejše še 3 osebe umrle. Več vozov je bilo popolnoma razbitih, proga poškodovana in železniški promet začasno vstavljen. Iz Maribora sta došla še ponoči dva vlaka na pomoč.

Poglavar vlomilske tolpe zaprt. V Mariboru so aretirali nevarnega zločinca, 46 let starega vlomilca Antona Kocbek, ki je izvršil že od svoje mladosti sem celo vrsto tatvin in vlomov. Hodil je vedno z revolverjem okrog, katerega je tudi rabil, ako se ga je zasačilo. Tako je enkrat obstrelil nekega mariborskega stražnika, drugi pa nekega orožnika v Spielfeldu. Imel je celo tolpo nevarnih vlomilcev okrog sebe. Ker so mu bili ti med vojno izgubljeni, vzal si je nove, mlajše pomočnike. Ukradene stvari je prodal takoj ali pa jih shranil pri prijateljih, katerih je imel veliko v Mariboru in na deželi. Ob začetku vojne prišel je Kocbek na bojišče. L. 1915 bil je pomiloščen in prišel kot bolnik v Maribor nazaj, kjer je od vojakov pobegnil in pričel zopet v mestu in na deželi krasti. Zdaj se ga je zopet zasačilo in sodniji oddalo, z njim pa tudi 6 njegovih tovarišev ter nekaj pomagačev.

Koroške vesti.

Koroška nemška katoliška duhovščina se je v odločnem protestu obrnila proti veleizdajalski gonji „jugoslovanskih“ agentov, ki hočejo tudi prekrasno koroško deželo raztrgati. Žalibog, da imamo na Spodnjem Koroškem toliko slovensko-prvaških in čeških političnih duhovnikov, ki se prav nič ne brigajo za sv. katoliško vero, še manj pa za ljubljeno avstrijsko domovino in ki raje delujejo za srbofilske cilje „jugoslovanstva.“ Ti gospodje seveda nimajo srca za prelepo koroško vojvodino, ker ravno niso domačini, ker jim je Koroška tujka. Ali ljudstvo, ki se je rodilo na tej vedno zvesti koroški grudi, ki jo obdeluje in na nje živi in trpi in umira, — to ljudstvo noče ničesar slišati o raztrganju Koroške ter uresničenju „jugoslovanske države.“ Iz tega zvestega ljudstva pa izvira tudi oni pošteni koroški duhovniki, ki so zdaj v glasnem protestu zbrali svoje glasove in ki obsojajo odločno gonjo za veleizdajalsko „jugoslovanstvo.“ Ti duhovniki so brez strahu nastopili za čast in bodočnost domovine; zato jim gre tudi vsa čast in na to vest zvesto avstrijskih duhovnikov je koroško ljudstvo v resnici lahko ponosno!

Vzrok pomanjkanja mesa na Koroškem je iskati v groznem nazadovanju domače živinoreje. Vsled lanske suše je bilo potrebno, da se med vojno celo večjo postalo stanje živine prav izdatno zniža. Koroška družba za vnovčevanje živine je od 1. februarja 1917 do 31. januarja 1918 porabila 68.182 kosov kralne živine za vojaško in civilno preskrbo. Še koncem januarja 1917 znašalo je stanje domače živine okroglo 242.000, koncem oktobra 1917 samo še 218.000, začetkom februarja 1918 pa le še 200.000 kosov. V resnici pa je stanje še mnogo nižje, ker je bilo pozimi mnogo kmetov prisiljenih, doma klati, ker je primanjkovalo svinjskega mesa. Zdaj se sme računati z živinskim stanjem okroglo 190.000 kosov. K temu pride še, da se je za preskrbo armade v februarju izredno visoke zahteve stavilo. Ker prave kralne živine sploh več ni, se je klalo zdaj skoraj izključno rabno živino. Koroška naj preskrbi v februarju 13.450 kosov kralne živine za armadno in civilno potrebo. To ogromno množino se ne more ne prostovoljno, ne potom zaplembe dobiti. Ker se pa dovoz za fronto ne more zmanjšati, mora se ravno preskrbo civilnega prebivalstva omejiti. Civilna poraba znaša sedaj mesečno 1800 do 2000 kosov. Za ledenice se je nameravalo mesečno 1500 do 1800 kosov zaklati. Dobava okroglo 3500 kosov na mesec ne bi delala posebnih težav. Bilo bi celo mogoče, še 1500 do 2000 kosov za armadno upravo oddati. Ker pa so zahteve armadne uprave vsled pomanjkanja dovoza iz Ogrske in nepravilne razdelitve kontingenta v posameznih kronovinah naravnost neznosne, bode moralo civilno prebivalstvo

gledati preskrbe z mesom vedno občutljivi trpeti.

Nezgod. V Celovcu je hotela delarka Katerina Thaler v peči zakuriti. Ker drva hotela goreti, vlila je nanje petri Razvila so se plamena, ki so vnela tudi leko delavke. Kakor živa baklja je nesrečica bežala v predhišje. Stražnik Okorn s plaščem zadržal plamena. Nesrečnica imela že tako hude opekline, da so jo morali v bolnišnico odpeljati. Tudi hrabri stražnik je pridobil nekaj opeklin.

13 letni samorilec. V Sv. Rupred pri Celovcu je neki 13 letni solar po razgovoru dobil iz podstrešja na dvorišče, da bi si na ta način življenje vzelo. Tako ka so s težkimi poškodbami v bolnišnico peljali.

102 let star postal je te dni kmet Egger v Irschenu na Koroškem. Ko je 100 let star, so domačini z možnimi streljali; starček pa je rekel, da je skozi smodnika, ki bi se dal mnogo bolje vporabi proti Lahu. Zdaj leži že nekaj let sem bol v postelji in je vendar še pri pravi pameti. Streže mu njegova 75 let stara hčerka. Čez zganjanja ni nikdar zaničeval.

Maševanje korporala. V Spodnji gorici pri Celovcu počakal je neki korporal svojega cugsfirerja in mu je prizadel z bajonetom več sunkov. Napadalnega so morali odpeljati v vojaško bolnišnico. Korporal storil svoj zločin iz maševanja. Seveda so ga zaprli.

Razno.

Izreden uspeh policijskega psa. Kakor poroča „Nar. Politika“, je stal dne 11. t. m. pred porotniki v Mladi Boleslavi osemletni Jožef Havranek, hlapec s Kdanic, ki je Sobotki. Obdolžen je bil, da je dne 22. t. m. tembra m. l. zlezal v zapuščeno hišo pročel jalke Kotalkove, s sekiro vlomil v miznico in pobral iz nje 3900 K. Ko se je dne 29. t. m. tembra Kotalkova vrnila domov in zapazila tatvino, si ni mogla prav nič misliti, kdaj denar ukradel. Tat je pustil na mestu tatvine samo sekiro in pa vrečico, v kateri je bila Kotalkova denar spravila. Orožniški strojster je Sobotke je takoj telefoniral o temnikom v Mladi Boleslavi in v Jičinu policijskega psa, ali prvi je bil ravno drugje poslan, zadnji je bil pa bolan. Obrnil se je telefonično tudi na mestnega policijskega nadstražnika v Turnovi, da bi prišel na tatvino s svojim policijskim psom, ki je za čigar izredne zmožnosti je vedel še iz njegaj službovanja v Turnovi. Turnovski stražnik Nahlovsky, ki je bil dobil svoj pes od grofa Aerenthala in ga sam izučil, prišel naslednjega dne po tatvini in je pesu pri Kotalkovi zgoraj omenjeno sekiro in vrečico. Toliko da je pes dobro povohal predmeta, je skočil skozi okno na nagromadeno opeko, šel odtod preko vrta in se ograjo na cesto ter naprej preko loke po poti proti Kdanicam. Na loki je zavil za ter nutek s poti in ovohaval dolgo bližnji trg, na kar je krenil na daljno pot po ter naposled čez vozno cesto na kmetovo dvorišče v Kdanicah. Tu je sledil preko dvorišča v skedenj, kjer je stopal po lestvi in odter pred vrati jel lajati in ko so mu odprli, je začel grebsti po nakopičeni slami. Potem je šel v hišo, kjer se je vrgel na ostenjastletnega hlapca Jožefa Havranka, ki legel k njegovim nogam in zadovoljen maluzbi, nez repom, da sta skupaj s — tatom. Ko se je povedalo, da je Havranek hodil spat na ostenj v slamo, je orožništvo zaslialo Havranka, se je kmalu vdal in priznal tatvino. Dognano se je, da je po izvršeni tatvini šel prav po poti, po kateri je šel pes in da je tudi v jelšovem grmu, ki ga je pes toli ovohaval počival. Tako je prišel samo ta policijski pes na sled tatu, ki bi bil sicer ostal neznana. Porotniki so spoznali Havranka za krivec tatvine in častikraje, ker je izprva trdil, da imel še štiri druge nečastne pomagače v tatvini. Obsojen je bil na tri leta ječe, ostre ne vsako leto na dan 29. septembra temnico in trdim ležiščem.

Vsace
ko deklar
emu oro
politični o
Polet
rične let
s 1. o
ravilo m
jav dob
litvi spričeval iz podstrešja na dvorišče s
še tak
čajo pro
zkone s
isel iz
Iz lju
ot pisat
e nak
je pam
norišni
Li
Pijur
av bil n
pljuvan ir
ni upal
ko neum
spirati. D
bode m
Brenčič
anju. Vbc
renčič do
esec 100
avno tak
alo, da p
Sobotki. Obdolžen je bil, da je dne 22. t. m. jugosk
tembra m. l. zlezal v zapuščeno hišo pročel jalke Kotalkove, s sekiro vlomil v miznico in pobral iz nje 3900 K. Ko se je dne 29. t. m. tembra Kotalkova vrnila domov in zapazila tatvino, si ni mogla prav nič misliti, kdaj denar ukradel. Tat je pustil na mestu tatvine samo sekiro in pa vrečico, v kateri je bila Kotalkova denar spravila. Orožniški strojster je Sobotke je takoj telefoniral o temnikom v Mladi Boleslavi in v Jičinu policijskega psa, ali prvi je bil ravno drugje poslan, zadnji je bil pa bolan. Obrnil se je telefonično tudi na mestnega policijskega nadstražnika v Turnovi, da bi prišel na tatvino s svojim policijskim psom, ki je za čigar izredne zmožnosti je vedel še iz njegaj službovanja v Turnovi. Turnovski stražnik Nahlovsky, ki je bil dobil svoj pes od grofa Aerenthala in ga sam izučil, prišel naslednjega dne po tatvini in je pesu pri Kotalkovi zgoraj omenjeno sekiro in vrečico. Toliko da je pes dobro povohal predmeta, je skočil skozi okno na nagromadeno opeko, šel odtod preko vrta in se ograjo na cesto ter naprej preko loke po poti proti Kdanicam. Na loki je zavil za ter nutek s poti in ovohaval dolgo bližnji trg, na kar je krenil na daljno pot po ter naposled čez vozno cesto na kmetovo dvorišče v Kdanicah. Tu je sledil preko dvorišča v skedenj, kjer je stopal po lestvi in odter pred vrati jel lajati in ko so mu odprli, je začel grebsti po nakopičeni slami. Potem je šel v hišo, kjer se je vrgel na ostenjastletnega hlapca Jožefa Havranka, ki legel k njegovim nogam in zadovoljen maluzbi, nez repom, da sta skupaj s — tatom. Ko se je povedalo, da je Havranek hodil spat na ostenj v slamo, je orožništvo zaslialo Havranka, se je kmalu vdal in priznal tatvino. Dognano se je, da je po izvršeni tatvini šel prav po poti, po kateri je šel pes in da je tudi v jelšovem grmu, ki ga je pes toli ovohaval počival. Tako je prišel samo ta policijski pes na sled tatu, ki bi bil sicer ostal neznana. Porotniki so spoznali Havranka za krivec tatvine in častikraje, ker je izprva trdil, da imel še štiri druge nečastne pomagače v tatvini. Obsojen je bil na tri leta ječe, ostre ne vsako leto na dan 29. septembra temnico in trdim ležiščem.

Pozor, Avstrijci!

Vsacega nabiralca podpisov za „jugoslovansko deklaracijo“ naj se takoj naznani najbližjemu orožniku ali pa policajcu, oziroma naj se politični oblasti njegovo ime sporoči!

Poletni čas na Nemškem. Na Nemškem prične letos poletni čas s 1. aprilom in konča s 1. oktobrom. Izkušnje, ki se jih je napravilo med vojno s poletnim časom, so bile prav dobre. V naših krajih pa so gotovi ljudje še tako prenapeti in prismojeni, da hujskajo proti vpeljavi poletnega časa, to pa bržkone samo zaradi tega, ker je prišla ta misel iz Nemškega.

Iz ljubezni do škofa. V Budimpešti se je kot pisateljica znana baronica Pavla Jeszenak v škofa tako hudo zaljubila, da se ji je pamet zmešala. Nesrečnico so vsled tega v norišnico odpeljali.

Listnica uredništva in upravnštva.

Pljunki in sunki. Vemo, da se »Gospodar« baha, da je bil naš urednik g. Linhart na Brenčičevem shodu opujvan in osuvan. To je seveda nesramna laž! Nikdo se ni upal g. Linharta niti dotakniti. Ljudje ravno niso tako neumni, da bi se pustili zaradi enega Brenčiča zapirati. Danes še nismo v »jugoslovanski« državi, kjer se bode menda s pljunki in sunki delovalo. Sicer pa je Brenčičeva politika prav lepa, ker temelji na pljuvanju. Vbogi Miha! — **1000 kron.** Res je, Miha Brenčič dobiva za svoje poslaniško »delovanje« vsaki mesec 1000 kron plače iz denarja davkoplačevalcev. Ravno tako res je, da se je v Brenčičevi hiši žito skrivalo, da pa je oblast storilca zasačila in kaznovala. To je »jugoslovanski« patrijotizem! Sicer pa se nad Brenčičem res ne vznemirjamo. Mož je prišel v politiko kakor Pilat v evangelij! — **Pošta.** Iz raznih krajev nam prihajajo poročila, da se naš list prav neredno naročnikom dostavlja. Vsled vojni razmer je poštni promet seveda moten. Ali nekateri poštarji »jugoslovanskega« mišljenja delujejo tudi nalašč proti našemu listu. Proti takemu nepostavnemu postopanju bomo odslej brezobzirno nastopali. — **Skuhala.** Tista ženska v Ptuj, ki je nabirala podpise za »jugoslovanstvo«, ni žena, marveč sestra posojilničnega uradnika. Uspeha ni imela veliko, čeprav je bila vsiljiva kot cigan. — **Hajdina.** Ne izplača se, da bi popravljali vse laži »Gospodarja«. Kdor »Gospodarja« čita, ta ga je tudi vreden. Mi pa vemo prav dobro, da je pretežna večina prebivalstva na Hajdini proti uresničenju »jugoslovanstva«. Morda bode še marsikdo zaradi veleizdaje zmuznil v luknjo; kajti kdor se vetež, žel bode vihar. — **87. regiment.** Vemo, da izvršujete svojo dolžnost in da spada vaš regiment med najhrabrejše. Zato se nič ne jezite, da so vas jugoslovanski »boljševiki« v »Gospodarju« opsovali za »šnopsarje«. Take psovke padajo na »Gospodarja« nazaj. Dolgo ne bode trajalo, da pridete vojak nazaj; in potem bode pač sami red napravili. Pozdravite hrabre tovariše! — **»Prokleti pes«.** Kaj pa hočete, s šolarji se vendar ne bomo pripravili. Dotičnemu fantičku je pač oče prekmalu umrl; drugače bi ga bil vzel črez koleno in mu nabrisal zadnjico. — **Šmekpudel.** Na take nepodpisane neumnosti, kakor nam jih Vi pišete, ni vredno odgovarjati. Ako se Vam naš list ne dopade, zakaj ga pa potem čitate? Za take suroveže, kakor ste Vi, je »Gospodar« bolj primeren! — **Vojna pošta št. 393.** Od raznih vrlih naših na fronti stoječih vojakov se nam poroča, da je pričel vojni kurat D re š ar hudo gonjo proti »Štajercu«. Mladi mož agitira med vojak, da ne smejo naš list čitati in jim vsiljuje »Gospodarja« ter ednake veleizdajalske cunje. Proti takemu postopanju protestiramo najodločneje! Vojni kurat ni zato na fronti, da bi tam politikoval. »Štajerc« je pa gotovo tudi tako patrijotični list, da je res v interesu avstrijske misli, ako se vedno bolj razširja med našim hrabrim vojaštvom. G. Drešar naj to pomisli, da je v cesarski službi, ne pa v službi »jugoslovanskih« hujšakačev, ki hočejo Avstrijo razbiti. Prosimo dotično vojaško poveljstvo, da naj v tem oziru red napravi in kurata Drešarja podučijo o njegovih dolžnostih!

Loterijske številke.

Gradec, 13. februarja 1918: 83, 72, 90, 36, 69.
Dunaj, 9. februarja 1918: 72, 65, 41, 10, 7.
Trst, 6. februarja 1918: 25, 20, 46, 47, 84.
Linc, 16. februarja 1918: 34, 42, 17, 31, 84.

Znana f. ur Max Böhnell, Dunaj, IV., Margaretenstr. 27/51 nam naznana, da ima vklub povišanju cen še nekatere vrste ur po stari ceni na razpolago, ki bodo pač v kratkem času razprodane. Na zahtevo dobi vsak čitatelj našega lista veliki il. cenik franco proti vpošiljati K 1.—.

Vozniki

za dovoz lesa v Poličanah in Rogatecu se proti dobri plači sprejmejo. Naslov: Holzindustrie Adolf Wieselmann, Graz, Jakominigasse 72

Lesni delavci

se sprejmejo za podiranje lesa na Spodnjem Štajerskem proti dobri šihetni plači. Vprašanja na naslov: Holzindustrie Adolf Wieselmann, Graz, Jakominig. 72.

Trgovci! Provianture!

Zahtevajte gratis-oferte z vzorci od juhinih, gulažovih in kimljovih kock, gulaš-zosov, župne mase, kavino nadomestilo, najboljše kakovost. R. Schwarz, Dunaj XX., Wasnerg. 17. Išče se pridne zastopnike.

Drva za kurjavo

trdi in mehki okrogli les ter les za deske in stavbe kupuje v vsaki množini po najboljših cenah. Ponudbe na naslov: Holzindustrie Adolf Wieselmann, Graz, Jakominigasse 72.

Zahtevajte

povsod

„Štajerca“

Ali hočete ostati od

revmatizma, gihta, išias

temeljito prosti?

Tisočeri že ozdravljeni.

Bolečine v udih in členkih, otekli udi, pohabljeni roke in nage, bodeenje, trganje v raznih delih trupla, celo slabost oči so posledice revmatičnih in gihtičnih bolezni.

Ponudim Vam naravni produkt v zdravljenje!

Nobeno univerzalno zdravilo, marveč zdravilo, kakor ga daje dobra mati narava bolanemu človeštvu.

Vsakemu brezplačno poskušnjo.

Pišite mi takoj, pošljem Vam moje sredstvo in mojo podučno razpravo popolnoma zastonj. Postali bode te moj hvaležni pristaš.

Ekspedicija Opernapoteke Budapest, VI., Abt. 252.

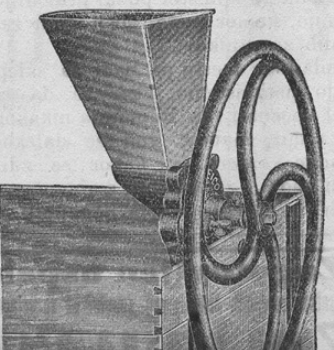
Glavna zaloga

ročnih drobilnih mlinov za vsakovrstno žito in moko mleti

priporoča

Ivan Hajny, Maribor ob D.

Kokošinekova ulica 32. od glavnega kolodvora po Tegetthoffovi ulici naprej 5 minut hoda nasproti karčovinske šole.

Prve vrste drobilni mlin z zamašnjakom ali kolesom K 140
druge vrste drobilni mlin z zamašnjakom ali kolesom „ 150
tretje vrste drobilni mlin z večjim zamašnjakom ali kolesom „ 170
kakor tudi pocinjene brzoparilnice iz zaloge Maribor.

Nadalje priporočam vsakovrstne reporeznice, mleti, travilne kosilne stroje, grablje, stroje za obračanje sena in sejalne stroje.

K najnemu nakupu se topla priporoča, ker bodo cene v kratkem zopet povišane in stroji vedno težje za dobiti.

Pojasnila se točno in brezplačno izvrše.

Na zahtevanje obiščem sam brezplačno cenjene posestnike.

